

Dosarul nr. 3rh-20/17

Instanța de fond: Judecătoria Centru mun. Chișinău – Sv. Tizu

Instanța de apel: CA Chișinău – M. Ciugureanu, G. Dașchevici, M. Anton

Instanța de recurs: CSJ – S. Filincova, S. Moldovan, Iu. Bejenaru, D. Mardari, M. Ghervas

ÎNCHEIERE

15 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

În componență:

Președintele ședinței,
judecători

Svetlana Filincova,
Sveatoslav Moldovan, Iurie Bejenaru,
Dumitru Mardari, Maria Ghervas,

examinând cererea de revizuire declarată de către Iurii Cocîrlă în pricina civilă la acțiunea lui Iurii Cocîrlă împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne privind anularea ordinului de sancționare disciplinară, restabilirea la locul de muncă, încasarea restanțelor la salariu, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor judiciare,

împotriva deciziei Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție din 28 septembrie 2016,

C O N S T A T Ă :

Iurii Cocîrlă s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției privind anularea ordinului nr. 459 ef din 02 iulie 2015 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu pentru perioada de la 02 iulie 2015 până la data executării hotărârii, repararea prejudiciului moral în mărime de 100 000 lei și încasarea cheltuielilor de judecată (f.d. 4-6).

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 02 noiembrie 2015 cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca fiind neîntemeiată (f.d. 58).

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la data de 04 noiembrie 2015 avocatul Victoria Gamurari în interesele lui Iurii Cocîrlă a depus cerere de apel, prin care a solicitat casarea hotărârii, cu emiterea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii (f.d. 60).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din data de 20 aprilie 2016 s-a admis cererea de apel, s-a casat hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău, s-a emis o hotărâre nouă, prin care s - a anulat ordinul nr. 459 ef din 02 iulie 2015, Iurii Cocîrlă s-a restabilit în funcția anterioară deținută de locotenent major de poliție din cadrul Direcției de Poliție mun. Chișinău, începând cu data de 02 iulie 2015, s-a obligat Inspectoratul General al Poliției să efectueze calculul și să dispună încasarea în beneficiul lui Iurii Cocîrlă salariului pentru absența forțată de la serviciu începând cu data de 02 iulie 2015 (f.d. 91).

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel din data de 20 aprilie 2016, Inspectoratul General al Poliției a contesta-o cu recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei contestate, cu menținerea hotărârii primei instanțe (f.d. 102-109).

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din data de 28 septembrie 2016 s-a admis recursul declarat de către Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, s-a casat decizia Curții de Apel Chișinău din data de 20 aprilie 2016, s-a menținut hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din data de 02 noiembrie 2015 (f.d. 119-123).

La data de 05 ianuarie 2017 Iurii Cocîrlă a depus cerere de revizuire, prin care a solicitat admiterea cererii de revizuire casarea hotărârii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din data de 02 noiembrie 2015 și a deciziei Curții Supreme de Justiție din data de 28 septembrie 2016 (f.d. 126-136).

În motivarea cererii de revizuire revizuentul Iurii Cocîrlă a indicat, că atât prima instanță cât și instanța de recurs au aplicat o lege declarată neconstituțională de către Curtea Constituțională prin hotărârea nr. 24 din 14 septembrie 2016.

Inspectoratul General al Poliției la data de 08 februarie 2017 a depus referință, prin care a solicitat respingerea cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

Conform prevederilor art. 451 alin.1 în colaborare cu art. 447, lit. a) CPC cererea de revizuire se depune în scris de către părți și alți participanți la proces, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 CPC și anexându-se probele ce le confirmă.

Verificând argumentele revizuentului, examinând materialele cauzei în raport cu temeiurile de revizuire prevăzute de art. 449 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră, că cererea de revizuire este inadmisibilă și urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 449, lit. e¹) al CPC revizuirea se declară în cazul în care: „a fost aplicată o lege declarată neconstituțională de către Curtea Constituțională și la judecarea cauzei a fost ridicată excepția de neconstituționalitate, iar instanța de judecată sau Curtea Supremă de Justiție a respins cererea privind sesizarea Curții Constituționale sau din hotărârea Curții Constituționale rezultă că prin aceasta s-a încălcat un drept garantat de [Constituție](#) sau de tratatele internaționale în domeniul drepturilor omului”.

Colegiul menționează, că pentru redeschiderea procedurii în baza respectivului temei, este necesară respectarea următoarelor condiții:

- a fost aplicată o lege declarată neconstituțională de către Curtea Constituțională, cu condiția că: la judecarea cauzei a fost ridicată excepția de neconstituționalitate, iar instanța de judecată sau Curtea Supremă de Justiție a respins cererea privind sesizarea Curții Constituționale sau din hotărârea Curții Constituționale rezultă că prin aceasta s-a încălcat un drept garantat de [Constituție](#) sau de tratatele internaționale în domeniul drepturilor omului.

De asemenea, în pct. 84 din hotărârea Curții Constituționale nr. 16 din 25 iunie 2013, Curtea a constatat că „*necesitatea persoanei de a beneficia de posibilitatea retractării unei hotărâri judecătorești prin intermediul revizuirii în cazul în care prin hotărârea Curții Constituționale s-a constatat că prin actul normativ declarat neconstituțional și care a fost aplicat la emiterea hotărârii judecătorești irevocabile s-au încălcat drepturile și libertățile fundamentale garantate de Constituție și*

Convenția Europeană, iar consecințele grave ale acestei încălcări continuă să se producă și nu pot fi remediate decât prin revizuirea hotărârii pronunțate”.

La caz, Iurii Cocîrlă a contestat ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 459 ef din 02 iulie 2015 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare cu concedierea sa din Poliție.

Potrivit ordinului nr. 459 ef din 02 iulie 2015 Iurii Cocîrlă a fost sancționat disciplinar pentru încălcarea prevederilor art. 26 alin. 1, lit. a), g) și art. 28 alin. 1, lit. f) al Legii nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și Statutul polițistului, pct. 8, subpct. 6), 7), pct. 9, subpct. 6), 7) și pct. 36, subpct. 4), 5) ale Statutului disciplinar al Polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 502 din 09 iulie 2013, acțiuni manifestate prin nerespectarea cu strictețe a drepturilor, libertăților omului și demnitatea umană, accesarea ilegală a informațiilor privind datele cu caracter personal, utilizarea în interesele personale în alte scopuri decât cele de serviciu a mijloacelor informaționale și alte bunuri ale statului, precum și informația de serviciu pusă la dispoziția sa pentru exercitarea funcțiilor ori la care are acces, fapt prin ce a compromis prestigiul funcției și autorității din care face partea.

Revizuentul indică dezacordul cu faptul că ancheta de serviciu s-a desfășurat concomitent cu urmărirea penală și în cadrul anchetei de serviciu fiind audiat acesta a refuzat să dea careva explicații, întrucât în privința sa a fost intentată o cauză penală, iar el a beneficiat de dreptul de a nu da explicații în cadrul urmăririi penale.

Prin hotărârea Curții Constituționale nr. 24 din 14 septembrie 2016 s-a recunoscut constituțional art. 55 alin. 2 și alin. 8 din Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului și pct. 59 subpct. 5 și pct. 65 din Statutul Disciplinar al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 502 din 09 iulie 2013. S-a declarat neconstituțional pct. 59, subpct. 2 și subpct. 3 din Statutul Disciplinar al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 502 din 09 iulie 2013.

Potrivit art. 55 alin 8 al Legii nr. Legii nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și Statutul polițistului *„aplicarea sancțiunii disciplinare nu exclude răspunderea penală, contravențională sau civilă”.*

Curtea Constituțională a reținut, că în jurisprudența sa, Curtea Europeană și-a expus poziția asupra domeniului de aplicare a articolului 4 din Protocolul 7 la Convenția Europeană. Astfel, dispozițiile art.4 din Protocolul 7 nu se aplică în situația concursului ideal de infracțiuni, adică atunci când una și aceeași faptă constituie două infracțiuni distincte (*cauza Oliveira vs. Elveția, hotărârea din 30 iulie 1998, §27; cauza Goktan vs. Franța, hotărârea din 2 iulie 2002, §50*), după cum textul **nu împiedică faptul ca aceeași persoană să facă obiectul, pentru același act, atât al urmăririi penale, cât și al unei alte acțiuni cu caracter diferit, spre exemplu, al unei proceduri disciplinare.** Această opinie a fost reținută și în Raportul explicativ la Protocolul nr.7.

Astfel, alegațiile lui Iurii Cocîrlă expuse în cererea de revizuire cu privire la derularea concomitentă a urmăririi penale și a anchetei de serviciu nu constituie temei de revizuire a hotărârii, prin care aceste acțiuni s-au considerat legale.

Instanța de revizuire reiterează, că obiectul litigiului este contestarea ordinului Inspectoratului General al Poliției nr. 459 ef din 02 iulie 2015 prin care Iurii Cocîrlă a fost sancționat disciplinar pentru încălcarea prevederilor art. 26 alin. 1, lit. a), g) și art. 28 alin. 1, lit. f) al Legii nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea

Poliției și Statutul polițistului, pct. 8, subpct. 6), 7), pct. 9, subpct. 6), 7) și pct. 36, subpct. 4), 5) ale Statutului disciplinar al Polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 502 din 09 iulie 2013, care nu au fost obiect al sesizării Curții Constituționale, prin hotărârea nr. 24 din 14 septembrie 2016.

Abateră disciplinară a fost stabilită și constatată în cadrul anchetei de serviciu în baza materialilor acumulate.

Potrivit pct. 38 al Statutului Polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 502 din 09 iulie 2013 „, sarcinile anchetei de serviciu sînt: [...] ; stabilirea cauzelor și condițiilor care au condus la comiterea abaterilor disciplinare, [...]”.

De asemenea potrivit pct. 56, subpct. 1 al aceluiași statut persoana căreia i-a fost încredințată efectuarea anchetei de serviciu, este în drept: să solicite explicații scrise de la polițistul în privința căruia a fost inițiată ancheta de serviciu, precum și de la alte persoane care pot furniza informații necesare în procesul cercetării cazului. Refuzul de a da explicațiile solicitate se consemnează într-un proces-verbal semnat de persoana care efectuează ancheta de serviciu și contrasemnat de către un reprezentant al angajatorului și un reprezentant al salariatului, iar în lipsa ultimului, de către două persoane dezinteresate.

Astfel, la examinarea abaterii disciplinare persoana căreia i s-a încredințat efectuarea anchetei disciplinare este în drept să solicite explicații scrise de la persoana în privința căreia a fost inițiată ancheta de serviciu, însă la constatarea abaterii disciplinare nu este ținut de explicațiile sau refuzului persoanei la constatarea abaterii disciplinare, dar și de materialele anexate la ancheta de serviciu.

Colegiul constată, că prin revizuirea în sensul declarat se pretinde nu corectarea erorilor judiciare și omisiunilor justiției, dar anularea unei hotărâri irevocabile, fapt care direct contravine atât dispozițiilor legii naționale, cât și celor internaționale.

Astfel, admiterea revizurii, în circumstanțele descrise ar contravine principiului securității raporturilor juridice, care presupune respectul față de principiul lucrului judecat și ar constitui o violare a art.6 §1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează, că revizuirea este o cale de atac de retractare și nu de reformare a hotărârii contestate, iar retractarea neîntemeiată a hotărârii contestate poate duce la încălcarea principiului stabilității raporturilor juridice, care înseamnă că soluția definitivă a oricărui litigiu nu trebuie rediscutată fără motive legale. De aceea, legea admite revizuirea numai în cazuri strict determinate, care sunt prevăzute în mod limitativ în art. 449 CPC.

În susținerea opiniei enunțate instanța de revizuire invocă și *hotărîrea Curții Europene a Drepturilor Omului din 03 martie 2009 în cazul Eugenia și Doina Duca contra Moldovei*, în care Curtea a reiterat că securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului autorității lucrului judecat, care instituie că nici o parte nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărâri definitive și obligatorii întru obținerea unei reexaminări și unei noi soluții în cauză. Competența de revizuire a instanțelor superioare ar trebui să fie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare. Revizuirea nu ar trebui apreciată ca un recurs deghizat. O distanțare de la principiul respectiv este justificată doar atunci când este determinată de circumstanțe cu caractere substanțiale și obligatorii.

Securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului *res judicata* (ibid., § 62), adică principiul caracterului irevocabil al hotărârilor judecătorești. Acest principiu cere ca nici o parte să nu aibă dreptul să solicite revizuirea unei hotărâri irevocabile și obligatorii, doar cu scopul de a obține o reexaminare și o nouă determinare a cauzei. Revizuirea nu trebuie considerată un apel camuflat, iar simpla existență a două opinii diferite cu privire la aceeași chestiune nu este un temei de reexaminare. O derogare de la acest principiu este justificată doar atunci când este necesară, datorită unor circumstanțe esențiale și convingătoare (*Roșca v. Moldova*, citată mai sus, § 25, *Popov nr. 2 vs. Moldova*). Din considerentele menționate, Colegiul consideră, că prezenta cerere de revizuire nu poate fi admisă.

Reieșind din cele expuse, în baza art. 449, 453 CPC Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE:

Se respinge ca inadmisibilă cererea de revizuire declarată de către Iurii Cocîrlă.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței

Svetlana Filincova

Judecători

Sveatoslav Moldovan

Iurie Bejenaru

Dumitru Mardari

Maria Ghervas